

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2018. november 29.
(OR. en)

14886/18

Intézményközi referenciaszám:
2018/0073(CNS)

FISC 511
ECOFIN 1149
DIGIT 239

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	a Tanács
Biz. dok. sz.:	7420/18 FISC 151 ECOFIN 277 DIGIT 48 IA 78
Tárgy:	Javaslat – A Tanács irányelve az egyes digitális szolgáltatások nyújtásából származó bevételek után fizetendő digitális szolgáltatási adó közös rendszeréről – Általános megközelítés

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fenti javaslatra vonatkozó elnökségi kompromisszumos szöveget.

2018/0073 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

az egyes digitális szolgáltatások nyújtásából származó bevételek után fizetendő digitális szolgáltatási adó közös rendszeréről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek részére való megküldését követően,
tekintettel az Európai Parlament véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,²
különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A világ gazdaság viharos gyorsasággal digitalizálódik, és ennek eredményeképpen az üzleti tevékenység új formái jelennek meg. A digitális vállalkozásokat meghatározza, hogy működésük szorosan kötődik az internethez. A digitális üzleti modellek szempontjából nagy jelentősége van a tevékenységek távolról, korlátozott fizikai jelenléttel vagy fizikai jelenlét nélkül történő végzésének, a végfelhasználók értékteremtéshez való hozzájárulásának, valamint az immateriális eszközöknek.

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² HL C 367., 2018.10.10., 73. o.

(2) A jelenlegi társasági adózási szabályokat nagyrészt a XX. században dolgozták ki a hagyományos vállalkozásokhoz igazodva. Alapjukat az az elgondolás képezi, hogy az adóztatásnak az értékteremtés helyén kell történnie. A jelenlegi szabályoknak a digitális gazdaságra való alkalmazása azonban a nyereség megadóztatásának helye és az értékteremtés helye közötti eltéréshez vezetett, különösen a felhasználói részvételtől erősen függő üzleti modellek esetében. Ezért nyilvánvalóvá vált, hogy a jelenlegi társasági adózási szabályok nem megfelelőek a digitális gazdaságból származó nyereség megadóztatása szempontjából, ezért felül kell vizsgálni őket.

(3) Ez a felülvizsgálat a digitális egységes piac lényeges részét képezi³, tekintettel arra, hogy a digitális egységes piac szempontjából korszerű és megbízható adózási keretre van szükség ahhoz, hogy a digitális gazdaságban ösztönözni lehessen az innovációt, kezelni lehessen a piac széttagoaltságát és lehetővé lehessen tenni valamennyi szereplő számára, hogy tisztességes és kiegyensúlyozott feltételek mellett saját javára fordíthassa az új piaci dinamikát.

(4) A Bizottság a 2017. szeptember 21-én elfogadott „Méltányos és hatékony adórendszer kialakítása az Unióban a digitális egységes piac megvalósítása érdekében” című közleményében⁴ meghatározta, milyen kihívásokat jelent a digitális gazdaság a hatályos adózási szabályok szempontjából, és kötelezettséget vállalt a rendelkezésre álló szakpolitikai lehetőségek elemzésére. Az ECOFIN Tanács a 2017. december 5-i következtetéseiben⁵ felkérte a Bizottságot, hogy fogadjon el javaslatokat a digitális gazdaság által termelt nyereség megadóztatásával kapcsolatos kihívások kezelése érdekében, ugyanakkor nyugtázta, hogy számos tagállam érdeklődést mutat az Unióban folytatott digitális tevékenységekből származó bevételeken alapuló olyan ideiglenes intézkedések iránt, amelyek a tagállamok által megkötött, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények hatályán kívül maradnának.

³ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Európai digitális egységes piaci stratégia (COM(2015) 192 final, 2015.5.6.).

⁴ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – Méltányos és hatékony adórendszer kialakítása az Unióban a digitális egységes piac megvalósítása érdekében (COM(2017) 547 final, 2017.9.21.).

⁵ A Tanács következtetései a digitális gazdaság által termelt nyereség adóztatásának kihívásaira való reagálásról (2017. december 5.) (FISC 346 ECOFIN 1092).

(5) Mivel a digitális gazdaság megadóztatásának problémája globális jellegű, az ideális megközelítés egy többoldalú nemzetközi megoldás megtalálása lenne. Ezért a Bizottság aktívan részt vesz a nemzetközi szintű tárgyalásokban. Az OECD keretében jelenleg folyik az ezzel kapcsolatos munka. Ugyanakkor nemzetközi szinten kihívást jelent előrelépni. Ezért intézkedések kerülnek elfogadásra a társasági adózás szabályainak uniós szinten való kiigazítása⁶ és a nem uniós joghatóságokkal kötött megállapodások ösztönzése érdekében⁷, hogy a társasági adózási keretet hozzá lehessen igazítani az új digitális üzleti modellekhez.

(6) A megoldás megszületéséig – amelynek elfogadása és végrehajtása időbe telhet – a tagállamokra nyomás nehezedik, hogy intézkedést hozzanak e területen, tekintettel annak kockázatára, hogy társasági adóalapjuk időközben jelentősen romlik. A tagállamok által egyénileg hozott és nem összehangolt intézkedések az egységes piac szétagoltságát és a verseny torzulását okozhatják, akadályozhatják az új digitális megoldások kifejlesztését és visszafoghatják az Unió egészének versenyképességét. Ezért egy olyan átmeneti megoldásra irányuló összehangolt megközelítés elfogadására van szükség, amely az átfogó megoldás megszületéséig célzott módon kezeli a problémát.

(7) A szóban forgó átmeneti megoldásnak meg kell határoznia az egyes jogalanyoknak a bizonyos digitális szolgáltatások nyújtásából származó bevételei után fizetendő digitális szolgáltatási adó (a továbbiakban: „dsza”) közös rendszerét. Könnyen végrehajtható intézkedésnek kell lennie, amely a digitális szolgáltatások nyújtásából származó bevételeket célozza abban az esetben, amikor a felhasználók jelentős mértékben hozzájárulnak az értékteremtés folyamatához. Ez a tényező (a felhasználó általi értékteremtés) szolgál alapul a társasági adózásra vonatkozó szabályokkal kapcsolatos fellépéshez is.

(7a) Ez az irányelv nem zárja ki a tagállamok azon lehetőségét, hogy fenntartsák a dsza-hoz hasonlóként nem minősíthető adóikat, illetékeiket vagy díjaikat, vagy ilyen adókat, illetékeket vagy díjakat vezessenek be – tekintettel különösen a dsza hatályára, funkciójára és egyéb különös jellemzőire –, feltéve hogy ezen adók, illetékek vagy díjak nem kizárólag a digitális vállalkozásokat érintik, hanem minden adóalanyt, függetlenül attól, hogy az digitális vagy nem digitális.

⁶ Javaslat – A Tanács irányelve a jelentős digitális jelenlétre kivetendő társasági adóra vonatkozó szabályok megállapításáról (COM(2018) 147 final).

⁷ A Bizottság ajánlása a jelentős digitális jelenlétre kivetendő társasági adóról (C(2018) 1650 final).

(8) Meg kell határozni a dsza alábbi elemeit: az adóköteles bevételek (mit kell megadóztatni), az adóalany (kit kell megadóztatni), az adózás helye (az adóköteles bevételek mekkora aránya rendelkezhető egy tagállamhoz, és mikor keletkeztek ezek a bevételek), az adók kivetése, az adó kiszámítása, adókulcs, valamint a kapcsolódó kötelezettségek az adó beszedésével és a közigazgatási együttműködéssel kapcsolatban.

(9) A dszát csak a bizonyos digitális szolgáltatások nyújtásából származó bevételekre indokolt alkalmazni. Azoknak a digitális szolgáltatásoknak kell idetartozniuk, amelyek nagy részben a felhasználó általi értékteremtéstől függenek. Az adót a felhasználói input feldolgozásából származó bevételekre, nem pedig magára a felhasználói részvételre kell kivetni.

(10) Az adó hatálya alá az alábbi szolgáltatások nyújtásából származó bevételeknek kell tartozniuk: i. digitális interfészen az adott interfész felhasználóit célzó hirdetés elhelyezése; ii. olyan többoldalú digitális interfészek felhasználók számára történő rendelkezésre bocsátása, amelyek lehetővé teszik a felhasználók számára, hogy megtaláljanak más felhasználókat és kapcsolatba lépjenek velük, valamint amelyek megkönnyíthetik a kapcsolódó termékek és szolgáltatások felhasználók közötti közvetlen értékesítését, illetve nyújtását (ezeket időként „közvetítési” szolgáltatásoknak nevezik); és iii. a digitális interfészek felhasználóinak tevékenységéből generált, e felhasználókról gyűjtött adatok értékesítése. Amennyiben az említett szolgáltatások nyújtásából nem származik bevétel, nem keletkezik dsza-fizetési kötelezettség sem. Az említett szolgáltatásokat nyújtó jogalanyoknak a nem közvetlenül az ilyen szolgáltatásokból származó bevételei szintén kívül esnek az adó hatályán.

(11) A digitális interfészen egy ügyfélnek az adott interfész felhasználóit célzó hirdetésének elhelyezéséből álló szolgáltatásokat nem a hirdetésnek a felhasználók eszközén való elhelyezésére használt digitális interfész tulajdonosa alapján, hanem a hirdetésnek az interfészen való megjelenését lehetővé tévő jogalany alapján indokolt meghatározni. Ennek az az oka, hogy az ügyfelek hirdetéseit egy digitális interfészen elhelyező vállalkozások számára az értékteremtés a felhasználói forgalomhoz és a hirdetés szempontjából jellemzően figyelembe vett felhasználói adatokhoz kapcsolódik, függetlenül attól, hogy az interfészt a vállalkozás birtokolja vagy egy harmadik fél tulajdonában áll, amely bérbe adja a hirdetés elhelyezésére szolgáló digitális felületet. Egyértelműsíteni kell azonban, hogy abban az esetben, ha a hirdetési szolgáltatást nyújtó vállalkozás és a digitális interfész tulajdonosa nem azonos, akkor nem tekinthető úgy, hogy a digitális interfész tulajdonosa a dsza hatálya alá eső adóköteles szolgáltatást nyújtott. Erre az esetleges áttételes hatások és a kettős adóztatás elkerülése érdekében van szükség.

(12) A többoldalú digitális interfészek által nyújtott szolgáltatásokat az alapján kell meghatározni, hogy lehetővé teszik-e a felhasználók számára más felhasználók megtalálását és a velük való interakciót. A többoldalú digitális interfészeket az alapján lehet megkülönböztetni, hogy lehetővé teszik a felhasználói interakciót, amelyre nem kerülhetne sor a felhasználókat összekötő interfész nélkül (másképpen fogalmazva az interfész teszi lehetővé a felhasználók számára, hogy kapcsolatba léphessenek más felhasználókkal). Az általában kommunikációs vagy pénzforgalmi szolgáltatásnak nevezett szolgáltatások némelyike – például az azonnali üzenetküldési szolgáltatások, az e-mail szolgáltatások vagy az elektronikus fizetési szolgáltatások – olyan szolgáltatásoknak is tekinthetők, amelyek egy digitális interfészen keresztül megkönnyítik a felhasználók közötti interakciót, de ezekben az esetekben a felhasználók általában csak akkor tudnak kapcsolatba lépni egymással, ha más módon előzőleg már kapcsolatba kerültek. A kommunikációs vagy pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásából származó bevételeknek ezért az adó hatályán kívül kell esniük, mivel ezek nyújtói nem piactérként működnek, hanem inkább olyan támogató szoftvereket vagy más információtechnológiai eszközöket állítanak elő, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy kapcsolatba lépjenek olyan más személyekkel, akikkel legtöbbször már kapcsolatban állnak.

(13) Az olyan többoldalú digitális interfészek esetében, amelyek az említett interfész felhasználói között megkönnyítik a kapcsolódó termékek vagy szolgáltatások közvetlen értékesítését, indokolt úgy rendelkezni, hogy a kapcsolódó ügyletek és a felhasználók ilyen ügyletekből származó bevétele ne tartozzon az adó hatálya alá. Amennyiben a szolgáltató nem végez közvetítési tevékenységet, a termékforgalmazó vagy a szolgáltató weboldalán keresztül az interneten megrendelt termékek vagy szolgáltatások értékesítéséből álló kiskereskedelmi tevékenységekből származó bevételeknek szintén indokolt a dsza hatályán kívül esnie, mivel a kiskereskedő számára az értéktérítés az értékesített termékekhez vagy szolgáltatásokhoz kapcsolódik, a digitális interfész pedig egyszerűen kommunikációs célokat szolgál. Azt, hogy a szolgáltató az interneten saját maga értékesít termékeket vagy szolgáltatásokat, vagy közvetítési szolgáltatásokat nyújt, az érintett felek közötti megállapodások alapján az ügylet jogi és gazdasági tartalmának figyelembevételével kell meghatározni. Például egy olyan digitális interfész szolgáltatója esetében, amelyen keresztül harmadik féltől származó árukat bocsátanak rendelkezésre, tekinthető úgy, hogy közvetítési szolgáltatás nyújtása (azaz többoldalú digitális interfész rendelkezésre bocsátása) történik, amennyiben a vállalt készletkockázat nem jelentős, vagy ha a szóban forgó áruk árát ténylegesen a harmadik fél határozza meg.

(13a) A digitális tartalmat digitális formában rendelkezésre bocsátott és magától a digitális interfészt alkotó adatoktól eltérő adatként – például számítógépes program, alkalmazás, játék, zene, videó vagy szöveg – kell meghatározni, függetlenül attól, hogy ezeknek az adatoknak az elérése letöltés vagy közvetítés útján történik. Erre a felhasználók által megvásárolt digitális tartalmak különböző formáinak lefedése érdekében van szükség, ami azonban nem változtat azon a tényen, hogy a felhasználó szemszögéből az egyetlen és elsődleges célt a digitális tartalom megvásárlása jelenti.

(14) Azokat a szolgáltatásokat, amelyek keretében egy jogalany digitális interfészen keresztül digitális tartalmat bocsát rendelkezésre, ki kell zárni az adó hatálya alól, függetlenül attól, hogy a szóban forgó digitális tartalom e jogalany tulajdonát képezi, vagy arra vonatkozóan terjesztési joggal rendelkezik. Annak ellenére, hogy a szóban forgó digitális tartalom címzettjei között bizonyos fokú interakció megvalósulhat, és ezáltal az ilyen szolgáltatások nyújtója többoldalú digitális interfész rendelkezésre bocsátójának minősülhet, kevésbé egyértelmű, hogy a felhasználó központi szerepet játszik a digitális tartalmat szolgáltató vállalkozás értékteremtése szempontjából. Ilyen körülmények között a felhasználók közötti kapcsolat csak a digitális tartalom nyújtásának velejárója, és a szolgáltatás keretében a felhasználó egyetlen vagy elsődleges célja az, hogy a digitális interfészt rendelkezésre bocsátó jogalanytól hozzájusson a digitális tartalomhoz (például, ha egy jogalany egy digitális interfészen keresztül videojátékot bocsát a felhasználó rendelkezésére, akkor a digitális tartalom nyújtása a dsza hatályán kívül eső szolgáltatásnak minősül, függetlenül attól, hogy a felhasználó játszhat-e más felhasználók ellen, ezzel pedig bizonyos fokú kapcsolat jöhet létre köztük). Ehelyett az értékteremtés szempontjából a középpontban maga a jogalany által elérhetővé tett digitális tartalom áll. Ezért az ilyen szolgáltatásokból származó bevételeknek az adó hatályán kívül kell esniük.

(15) *áthelyezve a (13a) preambulumbekzdésbe*

(16) A (14) preambulumbekzdésben leírt szolgáltatásokat meg kell különböztetni az olyan többoldalú digitális interfészek rendelkezésre bocsátásából álló szolgáltatástól, amelyeken keresztül a felhasználók digitális tartalmat tölthetnek fel és oszthatnak meg egyéb felhasználókkal, vagy az olyan interfészek rendelkezésre bocsátásától, amelyek a felhasználók között megkönnyítik a kapcsolódó digitális tartalmak közvetlen szolgáltatását. Az utóbbi szolgáltatások – a kapcsolódó ügyletek jellegétől függetlenül – közvetítési szolgáltatásoknak minősülnek, következésképpen a dsza hatálya alá kell esniük.

(17) A felhasználókról gyűjtött adatok értékesítéséből álló adóköteles szolgáltatások csak azokra az adatokra terjedhetnek ki, amelyek a felhasználók digitális interfészeken végzett tevékenységéből generáltak. Az irányelv hatálya nem terjedhet ki azokra az adatokra, amelyeket szenzorokról vagy egyéb eszközökről nyertek és digitális úton gyűjtöttek össze – digitális interfészen folytatott felhasználói tevékenység nélkül. Ennek az az oka, hogy a dsza hatálya alá azoknak a szolgáltatásoknak kell tartozniuk, amelyek a digitális interfészeket pénzzé tehető felhasználói input szerzésére használják, nem pedig azoknak a szolgáltatásoknak, amelyek az interfészeket csupán a más módon kinyert adatok továbbítására használják. Következésképpen a dsza nem lehet a vállalkozások adatgyűjtési tevékenységére vagy a gyűjtött adatok vállalkozáson belüli célokból való felhasználására, illetve a vállalkozások által gyűjtött adatok egyéb felekkel való ingyenes megosztására kivetett adó. A dszának azokra a bevételekre kell kiterjednie, amelyek egy konkrétan meghatározott tevékenységből (a felhasználók digitális interfészeken folytatott tevékenységeből) származó adatok továbbításából származnak.

(18) A szabályozott pénzügyi szolgáltatások szabályozott pénzügyi szervezetek általi nyújtásának nem kell a dsza hatálya alá tartoznia. A nem szabályozott pénzügyi szolgáltatások szabályozott pénzügyi szervezetek általi nyújtása azonban a dsza-ról szóló irányelv hatálya alá tartozhat. A szabályozott pénzügyi szervezet olyan pénzügyi szolgáltatót jelent, amely valamilyen uniós keret – vagy uniós jogi aktus által azzal egyenértékűként meghatározott nem uniós keret – szerinti felügyelet alá tartozik.

(19) Egyes, szabályozott pénzügyi szervezetek által digitális interfészeken keresztül nyújtott szabályozott szolgáltatások – mint például a megbízások végrehajtásával kapcsolatos szolgáltatások – a dsza szempontjából közvetítési szolgáltatásnak tekinthetők. E szolgáltatások esetében azonban a felhasználó nem játszik központi szerepet a digitális interfészt rendelkezésre bocsátó pénzügyi szervezet értékteremtése szempontjából. Ehelyett az érték a szabályozott szervezet azon képességével függ össze, hogy olyan sajátos és egyedi feltételek mellett teremtsen kapcsolatot a pénzügyi termékek vásárlói és értékesítói között, amelyek másképp nem valósulnának meg (például az ilyen interfészeken kívül, közvetlenül a felek között létrejött ügyletekkel összehasonlításban). A digitális interfészek említett szervezetek általi rendelkezésre bocsátásából álló szolgáltatások túlmutatnak azoknak a pénzügyi eszközökkel végzett ügyleteknek az egyszerű megkönnyítésén, amelyek az interfész felhasználói között valósulnak meg. Ebben a tekintetben a tagállami jog értelmében szabályozottnak minősülő egyéb kereskedési helyszínek, csereplatformok és egyéb eszközosztályokkal való kereskedelemre szolgáló létesítmények is rendelkezhetnek ehhez hasonló sajátosságokkal. Az, hogy az irányelv ezeket a szervezeteket nem minősíti „szabályozott pénzügyi szervezet”-ként, nem változtat azon a tényen, hogy egy digitális interfész ilyen szervezet általi rendelkezésre bocsátása túlmutat az interfész felhasználói közötti ügyletek egyszerű megkönnyítésén, és ezért az adó hatályán kívül eshet. Különösképpen, az ezen irányelv hatályán kívül eső szabályozott szolgáltatások célja a pénzügyi ügyletek lebonyolítását lehetővé tevő biztonságos környezet biztosítása. Következésképpen az ilyen szolgáltatásokat nyújtó szervezet meghatározza a pénzügyi ügyletek lebonyolításának különleges feltételeit az olyan alapvető elemek garانتálása érdekében, mint az ügyletek végrehajtásának minősége, a piaci átláthatóság szintje és a befektetők tisztességes kezelése. Végezetül ezeknek a szolgáltatásoknak az az alapvető és jellegzetes célja, hogy megkönnyítse a finanszírozást, a befektetéseket vagy a megtakarításokat.

(20) *törölve*

(21) Mivel az adatok szabályozott pénzügyi szervezetek általi továbbítása az előzőekben bemutatott szabályozott pénzügyi szolgáltatások nyújtására korlátozódik és annak részét képezi, és azt az uniós jog ennek megfelelően szabályozza, indokolt, hogy az említett szervezetek által nyújtott adattovábbítási szolgáltatások ne tartozzanak a dsza hatálya alá.

(22) A dsza alkalmazásában csak bizonyos jogalanyok minősülhetnek adóalanynak, függetlenül attól, hogy valamely tagállamban vagy nem uniós joghatóság területén letelepedettek-e. Egy jogalany csak akkor minősülhet adóalanynak, ha az alábbi két feltételnek egyaránt eleget tesz: i. a jogalany által a pénzügyi kimutatással alátámasztható legutóbbi teljes pénzügyi évre vonatkozóan bejelentett összes világszintű bevétel meghaladja a 750 000 000 EUR-t; és ii. a jogalany által az említett pénzügyi év folyamán az Unióban szerzett adóköteles összbevétel meghaladja az 50 000 000 EUR-t.

(23) Az első küszöb (világszintű éves összbevétel) a dsza alkalmazását olyan, bizonyos nagyságú társaságokra hivatott korlátozni, amelyek elsősorban képesek olyan digitális szolgáltatások nyújtására, amelyek tekintetében a felhasználói hozzájárulás alapvető szerepet játszik, és amelyek jelentős mértékben támaszkodnak a széles körű felhasználói hálózatokra, a nagy volumenű felhasználói forgalomra és az erős piaci pozíció kiaknázására. Az ilyen üzleti modellek, amelyek esetében a bevétel forrása a felhasználók általi értékteremtés, csak akkor életképesek, ha a tevékenységet folytató vállalkozás elér egy bizonyos méretet. Ráadásul a nagyobb vállalatok esetében nagyobb a kockázata annak, hogy élni tudnak az agresszív adótervezés lehetőségével. Ez az oka annak, hogy más uniós kezdeményezések is ugyanezt a küszöböt javasolták⁸. Egy ilyen küszöbérték továbbá a jogbiztonság megteremtésére szolgál, mivel megkönnyíti és költségkímélőbbé teszi a vállalkozások és az adóhatóságok számára annak meghatározását, hogy egy jogalany dsza-fizetésre kötelezett-e. A küszöbérték ezenkívül kizárja azokat a kisvállalkozásokat és induló vállalkozásokat, amelyek esetében az új adó betartásával járó terhek hatása valószínűleg aránytalan lenne.

(24) A második küszöbérték (éves adóköteles összbevétel az Unióban) az adó alkalmazását azokra az esetekre hivatott korlátozni, amikor uniós szinten jelentős a digitális lábnyom a dsza hatálya alá tartozó bevételtípusok tekintetében. Az EU számára fontos mindennekeelőtt az, hogy kedvező környezetet teremtsen a K+F tevékenységek és az innováció számára, különösen a gyorsan növekvő digitális ágazatbeli induló vállalkozások esetében. Ezért el kell kerülni, hogy az ilyen vállalatokra további adóterhek nehezedjenek. A küszöbérték védené azokat a hagyományos gazdaságban tevékenykedő vállalkozásokat, amelyek a digitalizáltabbá válás folyamatában vannak. Meghatározására uniós szinten célszerű, hogy sor kerüljön, hogy figyelmen kívül lehessen hagyni az Unión belül esetlegesen fennálló piacméretbeli különbségeket.

⁸ Lásd a közös összevont társaságiadó-alapról (KÖTA) szóló tanácsi irányelvjavaslat (COM(2016) 683 final, COM(2016) 685 final) 2. cikkét.

(25) A hatályos jogi keretnek való megfelelés érdekében a valamely tagállamban adóalanynak minősülő és adókötelesnek tekintett bevételt szerző jogalany az adott tagállamban dsza-t kell fizetnie, függetlenül attól, hogy az adott jogalany az adott tagállamban, egy másik tagállamban vagy egy nem uniós joghatóság területén letelepedett-e.

(26) Külön szabályokat kell megállapítani a vállalatcsoporthoz tartozó jogalanyok tekintetében. Az új adó hatálya alól ki kell zárni a jogalanyok az ugyanazon vállalatcsoporthoz tartozó egyéb jogalanyok részére történő értékesítésekből származó bevételeit. Annak meghatározása céljából, hogy valamely jogalany túllépi-e az alkalmazandó küszöbértékeket, és ezáltal adóalanynak minősül-e, a küszöbértékeket a vállalatcsoport teljes bevétele tekintetében indokolt alkalmazni. Az, hogy a 4. cikkben meghatározott küszöbértékeket a vállalatcsoport egészére vonatkozóan kell vizsgálni, nem változtat azon a tényen, hogy a vállalatcsoporton belül az adóköteles szolgáltatásokat nyújtó minden egyes jogalany egyenként adóalanynak tekintendő. Ha egy vagy több, az Európai Unióban letelepedett adóalany egy vállalatcsoporthoz tartozik, akkor a vállalatcsoport számára engedélyezni kell, hogy egyetlen, az Unión belül letelepedett jogalanyt jelöljön ki a dsza megfizetése és az adott vállalatcsoporton belüli minden egyes adóalany nevében a kötelezettségek teljesítése céljára. Ez a lehetőség várhatóan megkönnyíti a szabályoknak való megfelelést és csökkenti a vállalkozások adminisztratív terheit.

(27) Ez az irányelv nem hivatott megakadályozni a tagállamokat abban, hogy lehetővé tegyék a vállalkozások számára, hogy a területükön a társaságiadó-alapból levonják a kifizetett dszát, függetlenül attól, hogy a két adó megfizetésére ugyanabban a tagállamban vagy eltérő tagállamokban kerül-e sor.

(28) Akkor tekinthető úgy, hogy egy jogalany az adóköteles bevételeit egy adott adómegállapítási időszakban egy adott tagállamban szerezte, ha a jogalany által nyújtott adóköteles szolgáltatást igénybe vevő felhasználók az adott tagállamban tartózkodnak. Annak meghatározása, hogy egy felhasználó egy adott adómegállapítási időszakban egy adott tagállamban tartózkodik-e, az egyes adóköteles szolgáltatásokra megállapított szabályok alapján, illetve annak a helynek a figyelembe vételével történik, ahol a felhasználó az eszközt használta.

(29) Ha az adóköteles szolgáltatást igénybe vevő felhasználók különböző tagállamokban vagy nem uniós joghatóságok területén tartózkodnak, akkor a szolgáltatás nyújtásából származó adóköteles bevételeket minden egyes ügylet tekintetében bizonyos meghatározott elosztási kulcsok szerint arányosan kell felosztani az egyes tagállamok között. Ezeknek az elosztási kulcsoknak a meghatározásakor figyelembe kell venni az egyes adóköteles szolgáltatások jellegét, valamint azokat a sajátos elemeket, amelyek a szolgáltató számára előidézik a bevételek szerzését.

(30) A hirdetések digitális interfészen való elhelyezéséből álló adóköteles szolgáltatások esetében a tagállamra az adott adómegállapítási időszakban jutó adóköteles bevételek arányának meghatározása annak alapján történik, hogy az adott tagállamban az adott adómegállapítási időszakban hány alkalommal jelent meg egy hirdetés a felhasználók eszközein.

(31) A többoldalú digitális interfészek rendelkezésre bocsátásának esetében az adóköteles bevételek egy adott tagállamra eső részarányának meghatározása céljából indokolt különbséget tenni azon esetek között, amikor az interfész közvetlenül a felhasználók között elősegíti a kapcsolódó ügyleteket, és amikor nem. Azokban az esetekben, amikor elősegíti a kapcsolódó ügyleteket, az adott adómegállapítási időszakban elért adóköteles bevételek tagállamokhoz rendelése azoknak a felhasználóknak a száma alapján kell, hogy történjen, akik az adott adómegállapítási időszakban az adott tagállamban egy készülék segítségével ilyen ügyleteket végrehajtottak. Ennek az az oka, hogy az interfészt rendelkezésre bocsátó vállalkozás általában ennek a műveletnek köszönhetően tesz szert bevételre. Indokolt, hogy az interfészt rendelkezésre bocsátó vállalkozás bevételeinek megadóztatására annak a tagállamnak legyen joga, amelyben a kapcsolódó ügyletet megkötő felhasználó található, függetlenül attól, hogy a felhasználó a kapcsolódó termék vagy szolgáltatás eladója vagy vevője, illetve nyújtója vagy igénybevevője. Ennek az az oka, hogy részvételükkel mindketten értéket teremtenek a többoldalú digitális interfész vonatkozásában, tekintettel arra, hogy az interfész célja a kereslet és a kínálat összekapcsolása. Ugyanakkor, ha a közvetítési szolgáltatás nem segíti elő a kapcsolódó ügyleteket, akkor a bevételek jellemzően azokból az időszakos befizetésekből származnak, amelyeket a felhasználók a digitális interfészen való regisztrációt vagy egy fiók megnyitását követően teljesítenek. Ennélfogva az adott adómegállapítási időszakra vonatkozóan egy tagállamhoz rendelt adóköteles bevételek meghatározása azoknak a felhasználóknak a száma alapján történik, akik az adott adómegállapítási időszakban rendelkeztek fiókkal, és ezt az adott tagállamban használt eszközzel nyitották az adott adóévben vagy korábban.

(32) A felhasználókról gyűjtött adatok továbbítása tekintetében az adott adómegállapítási időszakban elért adóköteles bevételek tagállamokhoz rendelése azoknak a felhasználóknak a száma alapján történik, akikre vonatkozóan az adott adómegállapítási időszakban olyan adatokat továbbítottak, amelyek annak nyomán generálódtak, hogy az érintett felhasználók egy eszközt használtak az adott tagállamban.

(33) Annak a helynek az azonosítására, ahol a felhasználó eszközt használt, és amely ezért az adóztatás helye, a felhasználó eszközének internetprotokoll-címe (IP-címe) alapján van lehetőség. Az adóztatás helyének meghatározásakor nem kell figyelembe venni, hogy a felhasználók pénzben hozzájárultak-e a bevétel keletkezéséhez: az a hely, ahonnan a dsza-fizetési kötelezettség alapjául szolgáló értékesítésekért a kifizetés megtörtént, vagy az a hely, ahol egy többoldalú digitális interfészen keresztül a kapcsolódó termékek vagy szolgáltatások lehetséges értékesítése történt.

(34) A személyes adatoknak a dsza-val összefüggésben történő kezelését az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁹ összhangban kell végezni, beleértve az IP-címekkel kapcsolatban szükséges személyesadat-kezelést is. Figyelmet kell fordítani különösen arra, hogy megfelelő technikai és szervezési intézkedések álljanak rendelkezésre az adatkezelési tevékenységek jogszerűségére és biztonságára, a tájékoztatásra és az érintettek jogaira vonatkozó szabályok betartása érdekében. Amennyiben lehetséges, a személyes adatokat anonimizálni kell.

(35) Az adóköteles bevételnek az adóalany által – a hozzáadottérték-adó és más hasonló adók levonása után – elért teljes bruttó bevételnek kell lennie. Úgy kell tekinteni, hogy az adóalany az adóköteles bevételeket az esedékesség időpontjában megkapta, függetlenül attól, hogy az összegek kifizetése ténylegesen megtörtént-e. A dsza kivetését egy adott tagállamban az abban a tagállamban az adómegállapítási időszak alatt az adóalany által szerzett adóköteles bevételekkel arányosan kell végezni, kiszámításához pedig a dsza-kulcsot kell alkalmazni erre az arányos összegre. Az egységes piacon belüli torzulások elkerülése érdekében az egész Unió területén egységes dsza-kulcs alkalmazására van szükség. A dsza-kulcsot 3 %-ban célszerű megállapítani, mivel ez megfelelő egyensúlyt teremt az adóbevételek és a dsza bevezetésének nyomán a különböző haszonkulcsokat alkalmazó vállalkozásokat érő eltérő hatások között.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2016. április 27-i (EU) 2016/679 rendelete a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

(36) Az adóköteles szolgáltatásokat nyújtó adóalanyok számára kötelező a dsza megfizetése, valamint az adminisztratív kötelezettségek teljesítése. Az azonosítást, a dsza bevallását (dsza-bevallás) és megfizetését minden egyes olyan tagállam tekintetében el kell végezni, amelyben az adóalany dsza-fizetésre kötelezett. A vállalkozásokra háruló terhek minimálisra csökkentése érdekében célszerű, hogy az azonosítási eljárás és a dsza-bevallás harmonizált formában történjen. E harmonizált forma pontos részleteit végrehajtási jogi aktusokban kell meghatározni. A dsza-bevallásnak minden tagállamban ugyanazokat az információkat kell tartalmaznia és ugyanolyan formátumúnak kell lennie. Ezért ugyanazt a dsza-bevallást kell elküldeni minden olyan tagállamnak, amelyben a dsza-t meg kell fizetni. Az adóalanyoknak a dsza-bevallásban fel kell tüntetnie a részére kiadott valamennyi releváns dsza-azonosító számot. Azáltal, hogy az a tagállam, amelyben a dsza-t meg kell fizetni, ismeri az adott adóalany más tagállamokban fennálló dsza-fizetési kötelezettségével kapcsolatos információkat, azonnali „információcsere” jön létre, és ennek köszönhetően minden tagállam teljes képet kap az egyes adóalanyok Unió-beli helyzetéről.

(36a) Az adóalany a dsza-val közvetlenül azoknak a tagállamoknak tartozik, amelyekben annak megfizetésére köteles. Ennek megfelelően minden dsza-fizetési kötelezettség keletkezésének helye szerinti tagállam számára jogot kell biztosítani arra, hogy az érintett adóalannal szemben közvetlenül érvényesítse a dsza-fizetési kötelezettség teljesítését, valamint adóellenőrzéseket végezzen és az adott adóalany dsza-kötelezettségének megvizsgálását célzó ellenőrzési intézkedéseket hozzon. Ezekre az érvényesítési és ellenőrzési intézkedésekre azoknak a tagállamoknak a szabályai és eljárásai szerint kerül sor, amelyben a jogalany dsza-fizetésre köteles.

(36b) A nem az Európai Unióban letelepedett adóalanyoknak egy valamely tagállamban letelepedett, az adóalannal azonos vállalatcsoporthoz tartozó jogalanyt vagy egy valamely tagállamban letelepedett adóügyi képviselőt kell kinevezniük abból a célból, hogy az adóalany nevében megfizesse a dsza-t és teljesítse az adminisztratív kötelezettségeket. E követelmény a dsza kezelésének minőségét hivatott garantálni. A vállalatcsoporton belüli kijelölt jogalany, illetve a kinevezett adóügyi képviselő felelős a harmadik országbeli vállalkozás adóügyi megfelelőségének biztosításáért, ideértve a dsza-bevallások megfelelő formában történő benyújtását is. Ezenkívül felelős a vállalkozás dsza-kötelezettségéért annak érdekében, hogy biztosított legyen a megfizetendő adó nemzeti adóhatóság részére történő megfizetése. Ha egy nem az Európai Unióban letelepedett adóalany nem teljesíti a dsza-kötelezettségeit, a tagállamok kötelezhetnek egy az Európai Unióban letelepedett, az adóalannal azonos vállalatcsoporthoz tartozó jogalanyt a dsza megfizetésére és az adóalany nevében a kötelezettségek teljesítésére.

(37) Indokolt előírni, hogy a tagállamok képesek legyenek számviteli, nyilvántartási vagy egyéb kötelezettségeket előírni annak biztosítása céljából, hogy a fizetendő dsza ténylegesen befizetésre kerüljön, továbbá egyéb intézkedéseket az adócsalás, az adókikerülés és a visszaélések megelőzése céljából.

(38) Az ezen irányelvnek az éves munkaprogramok elfogadása tekintetében történő végrehajtására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹⁰ összhangban kell gyakorolni.

(39) Mivel elvben minden tagállam adóhatóságai ugyanazokat az adatokat veszik alapul, ez az irányelv előírja, hogy a bevallott bevételek bármilyen – adóellenőrzés vagy más ellenőrzési intézkedések következtében fellépő – változásáról információcserét kell folytatni. A dsza-bevallásban feltüntetett számadatoknak az adóalany által kezdeményezett módosítását kizárólag az adott bevallás módosítása útján szabad elvégezni, és azt az adóalanynak elektronikus formában kell benyújtania minden egyes olyan tagállam részére, amelyben a dsza-t meg kellett fizetnie, legkésőbb három évvel az eredeti bevallás benyújtási határidejét követően. Az információkra vonatkozó hivatali titoktartási kötelezettséggel kapcsolatos rendelkezéseknek összhangban kell lenniük a 2011/16/EU irányelvvel¹¹. A tagállamoknak szükség esetén alkalmazniuk kell az adóügyi közigazgatási együttműködés tekintetében elfogadott uniós rendelkezéseket, például a 2011/16/EU és a 2010/24/EU¹² tanácsi irányelvet, vagy más, nemzetközi szinten rendelkezésre álló intézkedéseket, mint például az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló többoldalú egyezményt, az OECD-modelleget 26. cikkét, valamint az adóügyekkel kapcsolatos információcseréről szóló OECD-modelleget.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

¹¹ A Tanács 2011. február 15-i 2011/16/EU irányelve az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.).

¹² A Tanács 2010. március 16-i 2010/24/EU irányelve az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 84., 2010.3.31., 1. o.).

(40) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának¹³ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt.

(41) Ennek az irányelvnek a célja az egységes piac integritásának védelme, megfelelő működésének biztosítása és a verseny torzulásának megelőzése. Mivel természetüknél fogva ezeket a célkitűzéseket a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(42) A jogalkotó szándéka szerint a dsa csupán átmeneti megoldás lesz addig, amíg egy átfogó megoldás nem születik meg (lásd a (6) preambulumbekendést). Ennek megfelelően az átmeneti jelleg érvényesülését konkrét lejáratí idő és felülvizsgálati záradék, valamint a globális szintű fejleményekkel való összekapcsolás biztosítja,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

¹³ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

1. fejezet

TÁRGY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv létrehozza a bizonyos digitális szolgáltatások nyújtásából származó bevételek után fizetendő digitális szolgáltatási adó („dsza”) közös rendszerét.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „jogalany”: olyan jogi személy vagy jogi konstrukció, amely a nyereségadó szempontjából átlátható társaságon vagy struktúrán keresztül üzleti tevékenységet végez;
- 1a. „az Unióban letelepedett”: az Unióban székhellyel vagy állandó telephellyel rendelkező;
- 1b. „az Unióban nem letelepedett”: az Unióban sem székhellyel, sem állandó telephellyel nem rendelkező;
2. „csoport”: egy anyavállalkozás és annak minden leányvállalkozása, a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁴ 2. cikkének 11. pontja alapján;

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/34/EU irányelve a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

3. „digitális interfész”: minden, a felhasználók számára hozzáférhető szoftver – webhelyek és azok részei is – és alkalmazás, ideértve a mobil alkalmazásokat is;
- 3a. „többoldalú digitális interfész”: olyan digitális interfész, amely lehetővé teszi a felhasználók számára, hogy megtaláljanak más felhasználókat és kapcsolatba lépjenek velük, valamint amely megkönnyítheti a kapcsolódó termékek és szolgáltatások felhasználók közötti közvetlen értékesítését, illetve nyújtását;
4. „felhasználó”: bármely személy, jogi személy vagy jogi konstrukció, jellegétől függetlenül, amely valamilyen eszközzel digitális interfészt ér el;
5. „digitális tartalom”: digitális formában rendelkezésre bocsátott, a digitális interfészt alkotó adatoktól eltérő adat, például számítógépes program, alkalmazás, zene, videó, szöveg, játék vagy egyéb szoftver;
- 5a. „felhasználókat célzó hirdetés”: termék, szolgáltatás vagy márka népszerűsítését szolgáló digitális üzleti kommunikáció bármely formája, amellyel valamely digitális interfész felhasználóit célozzák meg a róluk összegyűjtött adatok alapján;
- 5b. „a felhasználók adatainak értékesítése”: adatok bármilyen formában történő továbbítása további felhasználás céljából (az adatok licenciába adását is ideértve).
6. „internetprotokoll-cím (IP-cím)”: hálózatba kapcsolt eszközökhöz rendelt alfanumerikus karaktorsor, amely megkönnyíti azok interneten keresztül történő kommunikációját;
7. „adómegállapítási időszak”: naptári év.
8. „szabályozott pénzügyi szolgáltatás”: valamely szabályozott pénzügyi szervezet számára engedélyezett pénzügyi szolgáltatás;
9. „szabályozott pénzügyi szervezet”: olyan pénzügyi szolgáltató, amely a pénzügyi szolgáltatások szabályozása érdekében az Unió által elfogadott bármely harmonizációs intézkedés alapján engedélyezés és felügyelet alá tartozik, ideértve az olyan nem uniós felügyeleti keretekbe tartozó szolgáltatókat, amely keretek valamilyen uniós jogi aktus alapján az uniós intézkedésekkel egyenértékűnek minősülnek.

3. cikk
Adóköteles bevételek

- (1) A következő szolgáltatásoknak az adóalany általi nyújtásából származó bevételek ezen irányelv alkalmazásában „adóköteles bevételeknek” minősülnek:
- a) felhasználókat célzó hirdetés elhelyezése digitális interfészen;
 - b) többoldalú digitális interfész felhasználók számára történő rendelkezésre bocsátása;
 - c) a felhasználókról gyűjtött és a felhasználóknak a digitális interfészekon végzett tevékenységei alapján generált gyűjtött adatok értékesítése.
- (2) Az (1) bekezdésben a bevételek a hozzáadottérték-adó és más hasonló adók levonása után elért teljes bruttó bevételt jelentik
- (3) Az (1) bekezdés a) pontja attól függetlenül alkalmazandó, hogy a digitális interfész a hirdetések interfészen való elhelyezéséért felelős jogalany tulajdonában áll-e vagy sem. Ha a hirdetéseket elhelyező jogalany nem azonos a digitális interfész tulajdonosával, akkor ez a jogalany, nem pedig az interfész tulajdonosa tekintendő az a) pont hatálya alá eső szolgáltatás nyújtójának.
- (4) Az (1) bekezdés b) pontja nem terjed ki a következőkre:
- a) olyan digitális interfész rendelkezésre bocsátása, amelynek esetében a rendelkezésre bocsátó jogalany számára az egyetlen vagy fő cél a felhasználók digitális tartalommal való ellátása, vagy a felhasználók részére kommunikációs szolgáltatások nyújtása vagy a felhasználók részére pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása;
 - b) szabályozott pénzügyi szolgáltatások szabályozott pénzügyi szervezetek általi nyújtása;
 - c) *törölve*

- (5) Az (1) bekezdés c) pontja nem terjed ki a következőkre:
- a) szenzorokról nyert adatok értékesítése;
 - b) szabályozott pénzügyi szervezet általi adatértékesítés.
- (6) *törölve*
- (7) Amennyiben egy adott csoporthoz tartozó jogalany ugyanazon csoporthoz tartozó másik jogalanynak nyújt az (1) bekezdés hatálya alá tartozó valamilyen szolgáltatást, e szolgáltatásnyújtásból származó bevételei ezen irányelv alkalmazásában nem minősülnek adóköteles bevételnek.
- (8) Amennyiben egy adott csoporthoz tartozó jogalany az (1) bekezdés hatálya alá tartozó szolgáltatást nyújt, azonban a szolgáltatásnyújtásból származó bevétel a csoport egy másik jogalanyához kerül, ezen irányelv alkalmazásában úgy kell tekinteni, hogy a bevételt a szolgáltatást nyújtó jogalany szerezte meg.
- (9) Az (1) bekezdés hatálya alá tartozó szolgáltatásokra a 2. és a 3. fejezet „adóköteles szolgáltatásként” utal.

4. cikk

Adóalany

- (1) Az „adóalany” egy adott adómegállapítási időszak tekintetében az a jogalany, amely a 3. cikk (1) bekezdésében felsorolt adóköteles szolgáltatásokat nyújtja, amennyiben mindkét alábbi feltétel teljesül:
- a) az adóalany által az adott pénzügyi évre vonatkozóan bejelentett összes világszintű bevétel meghaladja a 750 000 000 EUR-t;
 - b) az adóalany által az adott pénzügyi év folyamán az EU-ban szerzett adóköteles összbevétel meghaladja az 50 000 000 EUR-t.

- (2) Amennyiben a jogalany a beszámolás során az EUR-tól eltérő pénznemet használ vagy bevételeit az EUR-tól eltérő pénznemben realizálja, a bevételeket az (1) bekezdés alkalmazásában az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* az adott pénzügyi év utolsó napján vagy ha az érintett napon nem tettek közzé árfolyamot, akkor az előző közzétételi napon közzétett átváltási árfolyam alkalmazásával át kell váltani EUR-ra.
- (3) Az (1) és (2) bekezdésben az „adott pénzügyi év” a jogalany által a szóban forgó adómegállapítási időszak vége előtt kibocsátott legutolsó rendelkezésre álló pénzügyi kimutatás által lefedett pénzügyi év.
- (4) Az 5. cikk (1) bekezdésében szereplő szabályt kell alkalmazni az (1) bekezdés b) pontja alkalmazásában annak meghatározására, hogy az adóköteles bevételeket az Unióban szerezték-e.
- (5) Ezen irányelv alkalmazásában úgy kell tekinteni, hogy az adóköteles bevételek megszerzése az esedékességük időpontjában történt, függetlenül attól, hogy a szóban forgó összegek valóban befolytak-e.
- (6) Amennyiben az (1) bekezdésben említett jogalany egy csoporthoz tartozik, akkor az említett bekezdésben előírt összeghatárokat az egész csoport által bejelentett világszintű bevételekre és az egész csoport által az Unióban szerzett adóköteles bevételekre kell alkalmazni. Amennyiben azonban az (1) bekezdés feltételei teljesülnek, akkor nem az egész csoport minősül adóalanynak, hanem a 3. cikk (1) bekezdésében felsorolt adóköteles szolgáltatásokat nyújtó, a csoporthoz tartozó minden egyes jogalany.

2. fejezet

AZ ADÓZTATÁS HELYE, AZ ADÓFIZETÉSI KÖTELEZETTSÉG KELETKEZÉSE ÉS AZ ADÓ KISZÁMÍTÁSA

5. cikk

Az adóztatás helye

- (1) Az adóalany által az adómegállapítási időszakban szerzett adóköteles bevételeket ezen irányelv alkalmazásában az adott adómegállapítási időszakban az adott tagállamban szerzettként kell kezelni, ha az adóköteles szolgáltatás tekintetében a felhasználók az adott adómegállapítási időszakban a szóban forgó tagállamban találhatók.

Az első albekezdés attól függetlenül alkalmazandó, hogy az érintett felhasználók pénzben hozzájárultak-e a bevételek keletkezéséhez.

- (2) Valamely adóköteles szolgáltatás esetében akkor kell úgy tekinteni, hogy egy felhasználó egy adott adómegállapítási időszakban az adott tagállamban tartózkodik, ha:
- a) a 3. cikk (1) bekezdése a) pontjának hatálya alá tartozó szolgáltatás esetében a szóban forgó hirdetés megjelenik a felhasználó eszközén akkor, amikor a felhasználó az eszközt az adott tagállamban az adott adómegállapítási időszakban a digitális interfészhez való hozzáféréshez használja;
 - b) a 3. cikk (1) bekezdése b) pontjának hatálya alá tartozó szolgáltatás esetében:
 - i. amennyiben a szolgáltatás olyan többoldalú digitális interfészt foglal magában, amely megkönnyíti a kapcsolódó termékek és szolgáltatások felhasználók közötti közvetlen értékesítését, illetve nyújtását, a felhasználó az adott tagállamban az adott adómegállapítási időszakban eszközt használ a digitális interfészhez való hozzáféréshez, és azon az adott adómegállapítási időszakban kapcsolódó ügyletet köt;
 - ii. amennyiben a szolgáltatás olyan többoldalú digitális interfészt foglal magában, amelyre az i. pont hatálya nem terjed ki, és a felhasználó az adott adómegállapítási időszak egészében vagy egy részében olyan fiókkal rendelkezik, amely lehetővé teszi számára a digitális interfész elérését, ennek a fióknak a megnyitására pedig az adott tagállamban használt eszköz segítségével került sor;

c) a 3. cikk (1) bekezdése c) pontjának hatálya alá tartozó szolgáltatás esetében az adott tagállamban egy digitális interfészhez való hozzáféréshez eszközt használó felhasználóról – az adott vagy bármely korábbi adómegállapítási időszak alatt – generált adatokat az adott adómegállapítási időszakban továbbították.

(3) Az egyes adómegállapítási időszakokra vonatkozóan az adóalanynak az (1) bekezdés szerint kezelt összes adóköteles bevételéből egy adott tagállamra eső részarányt a következőképpen kell meghatározni:

a) a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontja alá eső szolgáltatások nyújtásából származó adóköteles bevételek tekintetében az adott adómegállapítási időszakban a felhasználói eszközökön megjelent hirdetések számának arányában;

b) a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontja alá eső szolgáltatások nyújtásából származó adóköteles bevételek tekintetében:

- i. amennyiben a szolgáltatás olyan többoldalú digitális interfészt foglal magában, amely megkönnyíti a kapcsolódó termékek és szolgáltatások felhasználók közötti közvetlen értékesítését, illetve nyújtását, az adott adómegállapítási időszakban a digitális interfészen kapcsolódó ügyleteket kötő felhasználók számának arányában;
- ii. amennyiben a szolgáltatás olyan többoldalú digitális interfészt foglal magában, amelyre az i. pont hatálya nem terjed ki, azon felhasználók számának arányában, akik az adott adómegállapítási időszak egészében vagy egy részében olyan fiókkal rendelkeznek, amely lehetővé teszi számukra a digitális interfész elérését;

c) a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontja alá eső szolgáltatások nyújtásából származó adóköteles bevételek tekintetében azon felhasználók számának arányában, akikről az adott adómegállapítási időszakban továbbított adatokat a digitális interfészhez való hozzáférésükhöz szükséges eszköz használata alapján generálták az adott vagy bármely korábbi adómegállapítási időszak alatt.

- (4) A dsza hatálya alá tartozó adóköteles bevételek adóztatási helyének meghatározása céljából a következő elemek nem vehetők figyelembe:
- a) ha a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett többoldalú digitális interfész felhasználói között kapcsolódó termékek vagy szolgáltatások közvetlen értékesítésére, illetve nyújtására kerül sor, akkor az a hely, ahol a kapcsolódó termék értékesítése vagy a kapcsolódó szolgáltatás nyújtása történik;
 - b) az a hely, ahonnan az adóköteles szolgáltatás kifizetése történik.
- (5) E cikk alkalmazásában azt a tagállamot, amelyben a felhasználó eszközt használ, az eszköz internetprotokoll-címére (IP-címére) történő hivatkozással kell meghatározni.
- (6) Ezen irányelv alkalmazása céljából a felhasználótól kizárólag olyan adatok gyűjthetők, amelyek jelzik a felhasználó tartózkodási helye szerinti tagállamot, azonban nem teszik lehetővé a felhasználó azonosítását.

6. cikk

Az adófizetési kötelezettség keletkezése

A dsza kivetése egy adott tagállamban az adómegállapítási időszak alatt az adóalany által az 5. cikk értelmében az abban a tagállamban szerzett adóköteles bevételekkel arányosan történik. A dsza a szóban forgó tagállamban az érintett adómegállapítási időszak végét követő következő napon válik esedékessé.

7. cikk

Az adó kiszámítása

A dsza kiszámítása egy adott tagállam esetében egy adott adómegállapítási időszak tekintetében a meghatározott dsza-kulcsnak az adóköteles bevételek 6. cikkben említett arányos részére való alkalmazásával történik. Az adóköteles bevételek arányának kiszámításakor a százalékot e célból két tizedesjegyre kell kerekíteni.

Amennyiben az összeg legalább három tizedesjegyet tartalmaz, és a harmadik tizedesjegy hatos vagy nagyobb, akkor a második tizedesjegyet eggyel felfelé kell kerekíteni. Amennyiben a harmadik tizedesjegy négyes vagy kisebb, akkor a második tizedesjegy változatlan marad. Amennyiben a harmadik tizedesjegy ötös, akkor a második tizedesjegyet változatlanul kell hagyni, ha páros szám, és eggyel felfelé kell kerekíteni, ha páratlan. Amennyiben valamely számjegy 9, és a fenti szabályok szerint felfelé kell kerekíteni, akkor az előző számjegy növekszik eggyel, a kerekített számjegy pedig 0 lesz.

8. cikk

Adókulcs

A digitális szolgáltatási adó kulcsa 3 %.

3. fejezet

KÖTELEZETTSÉGEK

9. cikk

Az adófizetésre és a kötelezettségek teljesítésére kötelezett személy

- (1) A dsza megfizetése és az e fejezetben foglalt kötelezettségek teljesítése az adóköteles szolgáltatást nyújtó adóalany kötelessége.
- (2) Az (1) bekezdésnek és a 4. cikk (1) bekezdésének a sérelme nélkül, amennyiben az Unióban letelepedett egy vagy több adóalany egy csoporthoz tartozik, a csoport a csoporton belül kijelölhet az Unióban letelepedett egyetlen jogalanyt, hogy a csoporton belüli minden egyes dsza-fizetésre kötelezett adóalany nevében megfizesse a dszát és teljesítse az e fejezetben előírt kötelezettségeket.

- (3) Amennyiben egy, az Unióban nem letelepedett adóalany olyan csoporthoz tartozik, amelyen belül egy vagy több jogalany az Unióban rendelkezik székhellyel, az adóalany köteles ezen jogalanyok egyikét kijelölni abból a célból, hogy az adóalany nevében megfizesse a dszát és teljesítse az e fejezetben előírt kötelezettségeket.
- (4) Amennyiben egy, az Unióban nem letelepedett adóalany olyan csoporthoz tartozik, amelyen belül egy vagy több jogalany az Unióban rendelkezik székhellyel, és az adóalany nem teljesítette a (3) bekezdésben foglalt kötelezettségeit, a tagállamok megkövetelhetik ezen jogalanyok egyikétől, hogy az adóalany nevében fizesse meg a dszát és teljesítse az e fejezetben előírt kötelezettségeket.
- (5) Az Unióban nem letelepedett és egyetlen csoporthoz sem tartozó adóalany köteles kijelölni egy, valamely tagállamban letelepedett adóügyi képviselőt abból a célból, hogy az adóalany nevében megfizesse a dszát és teljesítse az e fejezetben előírt kötelezettségeket.
- (6) Amennyiben egy, az Unióban nem letelepedett adóalany olyan csoporthoz tartozik, amelyen belül egyetlen jogalany sem rendelkezik az Unióban székhellyel, az adóalany köteles kijelölni egy, valamely tagállamban letelepedett adóügyi képviselőt abból a célból, hogy a csoporthoz tartozó minden egyes, dsza-fizetésre kötelezett adóalany nevében megfizesse a dszát és teljesítse az e fejezetben előírt kötelezettségeket.
- (7) Amennyiben e cikk (2)–(6) bekezdésével összhangban jogalanyt vagy adóügyi képviselőt jelölnek ki, e fejezetben az adóalanyra vonatkozó hivatkozások alatt e fejezet alkalmazásában az adóügyi képviselőre vagy kijelölt szervezetre történő hivatkozásokat is érteni kell.

10. cikk
Azonosítás

- (1) Az adóalany köteles azonosítani magát minden olyan tagállamban, ahol dsza-fizetésre kötelezett.
- (2) Az azonosítást elektronikus úton, legkésőbb az azon adómegállapítási időszak végét követő 30 napon belül kell elvégezni, amelynek során az adóalany ezen irányelv értelmében első alkalommal dsza-köteles (a továbbiakban: első adófizetési időszak).
- (3) *törölve*
- (4) Az (1) bekezdésben előírt azonosításnak legalább a következő információkat kell tartalmaznia az adóalany tekintetében:
 - a) név;
 - b) kereskedelmi megnevezés, ha eltér a névtől;
 - c) postai cím;
 - d) elektronikus levelezési cím;
 - e) nemzeti adószám, ha van ilyen;
 - f) a kapcsolattartó neve;
 - g) telefonszám;
 - i) IBAN- vagy OBAN-bankszámlaszám.
- (5) Az adóalany a (4) bekezdés szerinti adatokban bekövetkező bármilyen változást a változástól számított 30 napon belül köteles bejelenteni minden egyes tagállamnak, amelyben dsza-fizetésre kötelezett.

- (6) Egy jogalanynak vagy adóügyi képviselőnek a 9. cikk (2)–(6) bekezdése szerint történő kijelölése esetén a kijelölt jogalany vagy adóügyi képviselő által, e cikk alapján, a csoporthoz tartozó minden egyes adóalanyra vagy minden egyes képviselt adóalanyra vonatkozóan benyújtott információknak a (4) bekezdésben felsorolt elemekkel kapcsolatban magára a kijelölt jogalanyra vagy adóügyi képviselőre vonatkozóan is kell információt tartalmazniuk.
- (7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az e cikkben előírt értesítés egységes formátumának meghatározása céljából. Ezek a végrehajtási jogi aktusok a 24. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárással kerülnek elfogadásra.

11. cikk

Azonosító szám

1. Az a tagállam, amelyben dsza-t kell fizetni, egyedi dsza-azonosító számmal látja el az adóalanyt, és a 10. cikk szerinti értesítés kézhezvételétől számított 30 napon belül elektronikus úton értesíti róla az adóalanyt.

Egy adóügyi képviselőnek a 9. cikk (5) vagy (6) bekezdése szerint történő kijelölése esetén az a tagállam, amelyben dsza-t kell fizetni, egyedi dsza-azonosító számmal látja el az adóügyi képviselőt, és a 10. cikk szerinti értesítés kézhezvételétől számított 30 napon belül elektronikus úton értesíti róla az adóügyi képviselőt.

- (2) Minden egyedi azonosító számnak az ISO 3166 alpha-2 kódnak megfelelő előtaggal kell rendelkeznie, amely arra a tagállamra utal, amelyben a dsza-t meg kell fizetni. Görögország és az Egyesült Királyság azonban az „EL”, illetve az „UK” előtagot használja.
- (3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy azonosítási rendszereik lehetővé tegyék az adóalanyok azonosítását, és nyilvántartást vezetnek az általuk kiadott összes egyedi azonosító számról.

12. cikk

törölve

13. cikk

törölve

14. cikk

A digitális szolgáltatási adó bevallása

- (1) Az adóalanynak minden egyes adómegállapítási időszakra vonatkozóan dsza-bevallást kell benyújtania minden olyan tagállamban, amelyben dsza-fizetésre kötelezett. A bevallást elektronikus úton, az adóbevallás tárgyát képező adómegállapítási időszak végét követő 90 napon belül kell benyújtani.
- (2) Ha egy adóalany élt a 9. cikk (2) bekezdése szerinti lehetőséggel vagy a 9. cikk (3) vagy (6) bekezdése alapján köteles jogalanyt vagy adóügyi képviselőt kijelölni, az említett jogalanyok vagy adóügyi képviselőnek lehetővé kell tenni, hogy a csoporthoz tartozó adóalanyok nevében összevont dsza-bevallást nyújtson be.

15. cikk

A dsza-bevallásban szereplő információk

- (1) A dsza-bevallásban a következő információkat kell feltüntetni:
 - a) a tagállamok által a 11. cikk értelmében kiadott minden dsza-azonosító szám; egy adóügyi képviselőnek a 9. cikk (5) vagy (6) bekezdése szerint történő kijelölése esetén az adóügyi képviselő dsza-azonosító száma;
 - b) minden olyan tagállam esetében, ahol az adott adómegállapítási időszak tekintetében dsza-t kell fizetni, az adóalany által az adott tagállamban szerzettként kezelt adóköteles bevételek teljes összege, az adott tagállamban az adott összeg után fizetendő dsza összegével együtt.

- (2) A dsza-bevallásnak továbbá – a 4. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából – tartalmaznia kell az összes világszintű bevételt és az Unióban szerzett adóköteles összbevételt az adómegállapítási időszak tekintetében.
- (3) A tagállamok előírhatják, hogy a bevallás a saját nemzeti pénznemükben készüljön. Az átváltást a 4. cikk (2) bekezdése szerint kell elvégezni.
- (4) *törölve*
- (5) *törölve*
- (6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a dsza-bevallás egységes formátumának meghatározása céljából. Ezek a végrehajtási jogi aktusok a 24. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárással kerülnek elfogadásra.

16. cikk

Fizetési feltételek

- (1) Az egyes tagállamokban valamely adómegállapítási időszak tekintetében fizetendő dszát az adóalanynak az érintett adómegállapítási időszak végét követő 90 napon belül kell megfizetnie minden olyan tagállamban, amelyben dsza-fizetésre kötelezett.
- (2) *törölve*
- (3) A befizetést az egyes tagállamok által meghatározott bankszámlára kell teljesíteni.
- (4) *törölve*
- (5) A tagállamok előírhatják, hogy a befizetés a saját nemzeti pénznemükben történjen.
- (6) *törölve*
- (7) *törölve*

17. cikk

A dsza-bevallás módosítása

- (1) A dsza-bevallásban szereplő adatoknak az adóalany által kezdeményezett módosítása csak az érintett bevallás módosítása révén végezhető el, egy későbbi bevallás módosítása révén nem.
- (2) Az (1) bekezdésben említett módosításokat az eredeti bevallás benyújtási határidejétől számított három éven belül kell elektronikus úton benyújtani minden olyan tagállamnak, amelyben dsza-fizetési kötelezettség állt fenn.
- (3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett módosítások nyomán az adóalanynak további dsza-fizetési kötelezettsége keletkezik, ezt a módosított dsza-bevallás benyújtásával egyidejűleg kell teljesítenie.

18. cikk

Könyvelési, nyilvántartási, csalás elleni, végrehajtási és ellenőrzési intézkedések

- (1) A tagállamok megállapítják azokat a számviteli, nyilvántartási és egyéb kötelezettségeket, amelyek célja annak biztosítása, hogy az adóhatóságok számára fizetendő dsza ténylegesen befizetésre kerüljön.
- (2) A tagállamok előírják, hogy az adóalanynak képesnek kell lennie annak bizonyítására, hogy az online hirdetésekben származó, a bevallásában nem szerepeltetett bevételek nem a felhasználókat célzó hirdetésekben keletkeztek.
- (3) *törölve*
- (4) Minden tagállam, amelyben dsza-fizetési kötelezettség áll fenn, behajtja az érintett adóalanytól a dsza-t. E tekintetben az egyes tagállamok szabályai és eljárásai alkalmazandók, ideértve a dsza késedelmes megfizetése vagy a fizetés elmulasztása esetén alkalmazandó szankciókkal, késedelmi kamatokkal és egyéb díjakkal, valamint az adósságbehajtással kapcsolatos szabályokat és eljárásokat.
- (5) *törölve*

4. fejezet

IGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS

19. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése

Minden tagállam kijelöli az adott tagállamban a 3. fejezetben és az e fejezetben meghatározott kötelezettségekkel kapcsolatos valamennyi szempont kezeléséért felelős illetékes hatóságot, és e hatóság nevét és elektronikus címét bejelenti a Bizottságnak. Az illetékes hatóságok nevét és címét a Bizottság közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

20. cikk

Információcsere

Minden tagállam illetékes hatósága 30 napon belül tájékoztatja a többi olyan tagállam illetékes hatóságait, amelyben az adóalany dsza-fizetésre kötelezett, ha a 15. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és (2) bekezdésében említett bevallott bevételek adóellenőrzések vagy más ellenőrzések következtében módosulnak. Az ezen irányelv alapján a tagállamok között bármilyen formában kicserélt információkra hivatalos titoktartási kötelezettség vonatkozik, és azok ugyanolyan védelmet élveznek, mint amelyet az információt kapó tagállam nemzeti joga az ilyen jellegű információknak biztosít. Az ilyen információkat a 2011/16/EU irányelv 2. cikkében említett adókra vonatkozó tagállami jogszabályok kezelése és végrehajtása céljából lehet felhasználni.

21. cikk

Az információcsere eszköze

- (1) Az e fejezet alapján továbbítandó információkat és dokumentációt elektronikus úton, a közös kommunikációs hálózaton (CCN) keresztül kell továbbítani.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a szóban forgó információk és dokumentációk továbbításának technikai részleteinek meghatározása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás keretében kell elfogadni.

5. fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

24. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

25. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

- (1) A tagállamok legkésőbb 2021. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket 2022. január 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.
- (3) A Bizottság 2020. december 31-ig jelentést készít, amelyben értékeli a társasági adó nemzetközi rendszere felülvizsgálatának terén, a digitalizációból eredő, OECD-szinten megállapított kihívások kezelése érdekében tett előrelépést, és szükség esetén az ezen irányelv alkalmazásának elhalasztására vagy hatályon kívül helyezésére vonatkozó javaslatot mellékel hozzá.
- (4) Ez az irányelv hatályát veszti, amikor alkalmazandóvá válnak a társasági adó nemzetközi rendszerének a digitalizációból eredő, OECD-szinten megállapított kihívások kezelése érdekében elvégzett felülvizsgálatai, de legkésőbb [X] december 31-ig .

26. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

27. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről
az elnök
